

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพตลอดจน ปัญหาและอุปสรรคในการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา และศึกษาความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ ดังนั้น เพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา คณะ ตำแหน่งหน้าที่ในการบริหาร และประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยพายัพ

ตอนที่ 2 ทัศนคติ และการเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา

ตอนที่ 3 ปัญหา / อุปสรรคที่พบในการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา / อุปสรรค

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	45	26.5
	หญิง	125	73.5
ระดับการศึกษาสูงสุด			
	ปริญญาตรี	11	6.5
	ปริญญาโท	140	82.3
	ปริญญาเอก	19	11.2
อาจารย์ทำการสอนรายวิชาในสังกัดกลุ่มคณะวิชา			
	กลุ่มบริหาร	50	29.4
	กลุ่มสังคมศาสตร์	79	46.5
	กลุ่มวิทยาศาสตร์	41	24.1
ตำแหน่งหน้าที่ทางการบริหารในปัจจุบัน			
	ไม่มี	117	68.8
	มี	53	31.2
ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยแพทย์			
	ไม่เกิน 5 ปี	40	23.5
	6 - 10 ปี	48	28.2
	11 - 15 ปี	38	22.4
	มากกว่า 15 ปี	44	25.9

จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนจำนวน 170 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท และเป็นอาจารย์ผู้สอนที่ทำการสอนรายวิชาในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และเป็นอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยแพทย์ระหว่าง 6 - 10 ปี

ตอนที่ 2 ทักษะ และ การเปรียบเทียบทักษะของอาจารย์ผู้สอนต่อ การประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา

ในการศึกษาเกี่ยวกับทักษะของอาจารย์ผู้สอนต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทักษะของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา จำแนกตามคณะ

คณะ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน	ระดับทักษะ
มนุษยศาสตร์	.59	.88	บวกระดับน้อย
สังคมศาสตร์	1.08	.66	บวกระดับน้อย
นิติศาสตร์	.33	.91	กลาง
บริหารธุรกิจ	.50	.58	กลาง
บัญชี การเงินและการธนาคาร	.94	.78	บวกระดับน้อย
พยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค	.82	.72	บวกระดับน้อย
วิทยาศาสตร์	.48	.86	บวกระดับน้อย
เศรษฐศาสตร์	.77	.94	บวกระดับน้อย
ศาสนศาสตร์แมคกิลวารี	1.37	.09	กลาง
รวมทุกคณะ	.71	.82	บวกระดับน้อย

จากตาราง 3 พบว่าคะแนนทักษะโดยเฉลี่ยของตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนมหาวิทยาลัยพายัพเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา จัดอยู่ในเกณฑ์ที่มีทักษะที่เป็นบวกในระดับน้อยต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา เมื่อพิจารณาคะแนนทักษะโดยเฉลี่ยจำแนกตามคณะต่าง ๆ พบว่า คะแนนทักษะโดยเฉลี่ยของตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนในคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค คณะบัญชี การเงินและการธนาคาร และคณะเศรษฐศาสตร์ มีระดับคะแนนทักษะที่เป็นบวกในระดับน้อยต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา สำหรับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนในคณะนิติศาสตร์ คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี และคณะบริหารธุรกิจ มีระดับคะแนนทักษะที่เป็นกลางต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามระดับทัศนคติที่มีต่อการประเมินผล
การสอนแบบ 360 องศา

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติที่เป็นลบในระดับมากที่สุดต่อการประเมินแบบ 360 องศา	0	0.0
ทัศนคติที่เป็นลบในระดับปานกลางต่อการประเมินแบบ 360 องศา	4	2.3
ทัศนคติที่เป็นลบในระดับน้อยต่อการประเมินแบบ 360 องศา	12	7.1
ทัศนคติที่เป็นกลางต่อการประเมินแบบ 360 องศา	48	28.2
ทัศนคติที่เป็นบวกในระดับน้อยต่อการประเมินแบบ 360 องศา	70	41.2
ทัศนคติที่เป็นบวกในระดับปานกลางต่อการประเมินแบบ 360 องศา	34	20.0
ทัศนคติที่เป็นบวกในระดับมากที่สุดต่อการประเมินแบบ 360 องศา	2	1.2

กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 มีทัศนคติที่เป็นบวกในระดับน้อย ต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา รองลงมา ร้อยละ 28.2 มีทัศนคติที่เป็นกลางต่อการประเมินการสอนแบบ 360 องศา

สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศาของอาจารย์ผู้สอนจำแนกตาม ตำแหน่งทางการบริหาร กลุ่มคณะวิชา ประสบการณ์การสอน และระดับการศึกษา สามารถสรุปผลการเปรียบเทียบได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 5 คะแนนทัศนคติที่มีต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา จำแนกตาม
ตำแหน่งทางการบริหาร

ตำแหน่งทางการบริหาร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ไม่มี	117	15.92	21.89	t = - 1.889
มี	53	21.66	16.48	Sig = 0.061

ในการเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนระหว่างอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร และอาจารย์ผู้สอนที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีตำแหน่งทางการบริหาร มีคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยสูงกว่าอาจารย์ผู้สอนที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า คะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยของอาจารย์ผู้สอนที่มี

ตำแหน่งทางการบริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหารมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตาราง 6 คะแนนทัศนคติที่มีต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา จำแนกตาม
กลุ่มคณะวิชา

กลุ่มคณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
กลุ่มบริหาร	50	15.86	22.19	F = 1.147
กลุ่มสังคมศาสตร์	79	16.72	20.29	Sig = 0.320
กลุ่มวิทยาศาสตร์	41	21.86	18.51	

ในการเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนระหว่างกลุ่มคณะต่าง ๆ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริหาร (ประกอบด้วยคณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชีการเงินและการธนาคาร และ คณะเศรษฐศาสตร์) กลุ่มสังคมศาสตร์ (ประกอบด้วยคณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี) และ กลุ่มวิทยาศาสตร์ (ประกอบด้วยคณะวิทยาศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค พบว่า อาจารย์ผู้สอนในกลุ่มวิทยาศาสตร์มีคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนในกลุ่มสังคมศาสตร์ และอาจารย์ผู้สอนในกลุ่มบริหาร และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า คะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยของอาจารย์ผู้สอนระหว่างกลุ่มคณะวิชาต่าง ๆ ทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตาราง 7 คะแนนทัศนคติที่มีต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา จำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนของอาจารย์

ประสบการณ์การสอน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ไม่เกิน 5 ปี	40	15.35	19.31	F = 1.153
6 - 10 ปี	48	14.58	19.92	Sig = 0.330
11 - 15 ปี	38	20.10	22.89	
มากกว่า 15 ปี	44	21.20	19.79	

ในการเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกันซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มประสบการณ์การสอนเป็น 4 กลุ่ม พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปีมีคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 11 - 15 ปี และอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 6 - 10 ปี มีคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยต่ำสุด และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า คะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนทั้ง 4 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตาราง 8 ระดับการศึกษาและคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ปริญญาตรี	11	11.36	17.36	F = 2.002
ปริญญาโท	140	19.16	20.34	Sig = 0.138
ปริญญาเอก	19	10.74	22.06	

ในการเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และ ระดับปริญญาเอกตามลำดับ และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า คะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยของอาจารย์ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างก็มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตอนที่ 3 ปัญหา / อุปสรรคที่พบในการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา / อุปสรรค

ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประเมินผลการสอนแบบ 360 องศา ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นหลักที่จะศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแบบประเมินผลที่ใช้
2. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับผู้ประเมินผล
3. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล
4. ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ

ซึ่งผลการสำรวจปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มีดังนี้

3.1 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแบบประเมินผลที่ใช้ ซึ่งประกอบด้วย แบบประเมินผลการสอนโดยนักศึกษา (ปรส.1) แบบประเมินผลการสอนโดยผู้สอนประเมินตนเอง (ปรส.2) และแบบประเมินผลการสอนโดยผู้บังคับบัญชา / ผู้รับผิดชอบ / ฝ่ายวิชาการของคณะหรือภาควิชา (ปรส.3) จากการสอบถามตัวอย่างอาจารย์ผู้สอน สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแบบประเมินผลที่ใช้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแบบประเมินผลการสอนโดยนักศึกษา (ปรส.1)

1. คำถามบางข้อประเมินค่อนข้างยาก อ่านแล้วสับสนไม่เข้าใจ และคำถามไม่สอดคล้องกับลักษณะการเรียนการสอนของวิชาที่ต้องการประเมิน
2. ไม่เหมาะสมที่จะใช้กับทุกแขนง หรือทุกสาขาวิชา
3. ใช้ประเมินผู้สอนในรายวิชา มีใช้ประเมินผู้สอนแต่ละคน ทำให้ไม่ได้ภาพของการประเมินอาจารย์จริง โดยเฉพาะกรณีที่มีผู้สอนมีหลายคนในวิชาเดียวกัน นักศึกษาอาจจำไม่ได้หรืออาจจำสลับบุคคล ทำให้ผลการประเมินคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความเป็นจริง
4. นักศึกษามักจะทำเฉพาะแบบปรนัยในส่วนที่เป็นความคิดเห็นมักจะไม่มีการเขียนแสดงความคิดเห็น
5. หัวข้อในแบบประเมินอาจไม่ชัดเจนหรือซับซ้อนทำให้นักศึกษาที่อ่านไม่เข้าใจรายละเอียดดี
6. นักศึกษายังไม่ได้ตั้งใจทำการประเมินเท่าที่ควร เพราะทุกวิชาประเมินในช่วงเวลาเดียวกัน

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. อธิบายความสำคัญของการทำแบบประเมินผลการสอน และทำอย่างไรจึงจะให้ข้อมูลที่ถูกต้อง โดยเน้นว่าประเมินผลเพื่อการสร้างสรรค์และนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์
2. ให้มีการประเมินโดยผู้รับผิดชอบทุก 1 สัปดาห์ หรือทุก 1 เดือน แทนการประเมินเป็นเทอม และแจ้งให้อาจารย์ผู้สอนทราบผลการประเมินเพื่ออาจารย์ผู้สอนจะได้ปรับปรุงพัฒนาตนเอง
3. ควรปรับปรุงแบบประเมินผลการสอน ให้เขียนเนื้อหาของแต่ละข้อเข้าใจง่าย ใช้ภาษาง่ายๆ กระชับรัด ชัดเจน และได้ใจความไม่ทำให้เกิดความรู้สึกซับซ้อน
4. ทำการประเมินเฉพาะผู้ที่มาเรียนสม่ำเสมอเท่านั้น
5. หาวิธีสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาว่าการตอบแบบประเมินจะไม่มีผลต่อคะแนน แต่เป็นการนำไปปรับปรุงพัฒนาการสอนของอาจารย์ให้ดีขึ้น
6. มหาวิทยาลัยควรจัดเครื่องมือทางสถิติอื่นๆ เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ต่อไปที่ด้วยเป็นรูปธรรม ตลอดจนทำความเข้าใจกับผู้ถูกประเมินด้วย

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแบบประเมินผลการสอนโดยผู้สอนประเมินตนเอง (ปรส.2)

1. แบบประเมินเข้าใจยาก ผู้กรอกแบบประเมินไม่เข้าใจว่าแต่ละหัวข้อนั้นต้องการคำตอบใน ด้านใดหรือลักษณะไหน
2. ไม่เหมาะสมที่จะใช้กับทุกสายงานหรือทุกสาขาวิชา
3. ผู้สอนบางท่านประเมินตนเองสูงกว่าที่นักศึกษาประเมิน

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ควรมีคำจำกัดความให้เข้าใจเป็นแนวทางเดียวกันและแบบประเมินผลการสอนควรแยกแต่ละคนละ
2. ข้อคำถามควรใช้ภาษาง่ายๆ ข้อความไม่ยาวจนเกินไป ควรกระชับรัดได้ใจความ
3. ควรพิจารณาคุณภาพของแบบประเมินก่อนนำมาใช้
4. ควรมีการชี้แจงเหตุผลของการประเมิน

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแบบประเมินผลการสอนโดยผู้บังคับบัญชา / ผู้รับผิดชอบ ฝ่ายวิชาการของคณะหรือภาควิชา (ปรส.3)

1. ก่อนประเมินผู้บังคับบัญชาควรรู้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาดังใจเตรียมการสอนอย่างไร โดยอาจให้ผู้บังคับบัญชาเขียนและควรตรวจสอบแทนการประเมินจาก ปรส.2
2. การประเมินลักษณะนี้ หัวหน้าภาควิชาไม่มีเวลาในการไปประเมินผลตามชั้นเรียน
3. แบบประเมินในหลายหัวข้อ ยากแก่การประเมินผลโดยใช้เวลาไม่คุ้มค่า
4. การประเมินการสอนควรเน้นเฉพาะรูปแบบการนำเสนอ หรือการสอนว่าเหมาะสมหรือไม่
5. ผู้บังคับบัญชาไม่มีใจเป็นกลางก็ยอมเป็นปัญหา แต่ถ้าผู้บังคับบัญชามีใจเป็นกลางยอมเป็นผลดีแก่อาจารย์ผู้สอนและการประสานงานต่างๆ ในภาควิชา

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ควรมีการประเมินจริงในห้องเรียน และให้คำแนะนำหรือรูปแบบการสอนได้จริง
2. ควรให้เขียนภาระงานสอนของตนเองนอกเหนือจากวิธีการสอน ว่ามีเทคนิคการสอนอย่างไร
3. ควรมีวิธีการที่จะได้ผลครอบคลุมมากกว่านี้
4. หัวหน้าภาควิชาขอหมายให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าประเมินแทน
5. ไม่เห็นผลการประเมิน จึงไม่ทราบข้อบกพร่อง และไม่มีการนำมาปรับปรุงในการทำงานต่อไป
6. ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้บังคับบัญชา
7. การประเมินผลการสอน อาจดู ณ จุดอื่นๆ เช่น แผนการสอน หรือลักษณะกิจกรรมที่เอื้อต่อการฝึกฝนทักษะให้กับนักศึกษาว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชานั้นๆ หรือไม่

3.2 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับผู้ประเมินผล ซึ่งประกอบด้วยการประเมินโดยนักศึกษา ผู้สอนประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้บังคับบัญชา / ผู้รับผิดชอบ / ฝ่ายวิชาการของคณะหรือภาควิชา จากการสอบถามตัวอย่างอาจารย์ผู้สอน สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับผู้ประเมินผลการสอน ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนโดยนักศึกษา

1. นักศึกษาที่ประเมินให้คะแนนอาจารย์ต่ำมักจะขาดเรียนบ่อย โดยนักศึกษาไม่โทษตัวนักศึกษาเองแต่โทษอาจารย์ผู้สอน
2. นักศึกษาบางคนไม่เข้าชั้นเรียนทุกครั้งทำให้ผลการประเมินไม่ตรงกับความเป็นจริง

3. นักศึกษาไม่เข้าใจข้อคำถามในบางข้ออย่างถ่องแท้ แล้วประเมินข้อนั้นๆ โดยไม่เข้าใจความหมายจริงๆ หรือจุดประสงค์จริงๆ ของข้อนั้น
4. นักศึกษาบางคนเกรงใจอาจารย์ผู้สอนจึงประเมินอาจารย์อยู่ในระดับดี ซึ่งอาจไม่เป็นความจริง
5. นักศึกษาไม่โทษตัวเองแต่มักจะมองว่าอาจารย์ผู้สอนสอนไม่ดีซึ่งความเป็นจริง อาจารย์ทุกท่านต้องเตรียมการสอนมาแล้ว แต่ นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียนเอง
6. ไม่มีความเที่ยงตรง เพราะนักศึกษาทำแบบประเมินไม่ได้ตอบตามความเป็นจริง แต่จะตอบด้วยความเกรงใจผู้สอน
7. ในการประเมินมีนักศึกษาเพียงบางส่วนที่ทำการประเมิน ซึ่งอาจทำให้ได้ผลที่คลาดเคลื่อน
8. นักศึกษาไม่ตั้งใจทำแบบประเมินอย่างจริงจัง เพราะไม่เห็นความสำคัญ หรือเพราะกลัวจะมีผลกระทบต่อคะแนน
9. บางครั้งนักศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในเรื่องที่จะทำการประเมิน หรือไม่อาจแน่ใจว่าคะแนนในแต่ละข้อ หมายความว่าถึงพฤติกรรม การแสดงออกแบบใดของผู้สอน มากน้อยแค่ไหน

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ประเมินผลทันทีหลังการสอนและแจ้งผู้สอนทราบทุกรายวิชา
2. ให้มีการประเมินผลผ่านระบบสารสนเทศฯ
3. สร้างกระบวนการให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการประเมินตนเอง
4. แจ้งให้นักศึกษาทราบว่าผลการประเมินผลการสอนนี้ไม่มีผลต่อคะแนนหรือเกรด แต่อย่างไร
5. ให้เวลากับนักศึกษาอย่างเพียงพอในการทำแบบการประเมิน
6. ให้นักศึกษา เห็นประโยชน์ของการประเมินว่าจะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน
7. แจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่ามีการประเมิน
8. ผู้สอนไม่ควรมีอิทธิพลต่อการประเมินของนักศึกษา
9. กระตุ้นการแสดงความคิดเห็น ความเข้าใจกับนักศึกษาก่อนการประเมิน
10. ผู้สอนควรบอกถึงความจำเป็นที่จะต้องได้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุดจากนักศึกษา
11. ควรให้ฝ่ายวิชาการไปประเมิน นักศึกษาจะได้มีอิสระในการตอบ ไม่ต้องเกรงใจอาจารย์ผู้สอน ที่คอยรับแบบประเมินคืน

12. การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่ควรเก็บในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน ควรเก็บระหว่างช่วง Midterm ถึง Final ทำทุกๆ ภาคการเรียนการสอน
13. นอกเหนือจากให้นักศึกษาประเมินอาจารย์ ควรจะมีให้อาจารย์ประเมินนักศึกษา เพราะบางครั้งประสิทธิภาพในการศึกษาต้องเกิดจากการร่วมมือของทั้งสองฝ่าย
14. ควรให้นักศึกษาที่เข้าเรียนสม่ำเสมอเท่านั้นเป็นผู้ประเมิน
15. อาจจะต้องมีการอธิบายว่า คะแนน 1-5 นั้น ถ้าได้ 5 คะแนนต้องมีพฤติกรรมอะไร ยังไงพอแค่นี้ เพื่อให้สามารถประเมินได้ถูกต้อง

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนโดยผู้สอนประเมินตนเอง

1. ผู้ประเมินหลายคนประเมินตนเองสูงเกินไป บางคนก็ประเมินตนเองต่ำเกินไป ทำให้ไม่ได้รับคำตอบที่เป็นจริง
2. ไม่มีเกณฑ์เปรียบเทียบ ทำให้ยากต่อการประเมินเพราะวัดด้วยความรู้สึกมากกว่าคำถามว่าทำได้ทำอะไรบ้างยังไม่ได้ทำอะไรบ้าง
3. ต้องประเมินด้วยความบริสุทธิ์ใจจริงๆ เพราะทุกคนย่อมที่จะเข้าข้างตนเองเสมอ

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ควรให้ผู้ประเมินตระหนักว่าการพัฒนาตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ปรับปรุงตนเองเป็นสิ่งจำเป็น และข้อบกพร่องมิใช่สิ่งที่น่าอาย เพราะทุกคนสามารถพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้
2. ควรให้แต่ละคนยอมรับจุดเด่นและจุดบกพร่องของตนเอง เพื่อจะได้หาทางแก้ไขให้ดีขึ้น เพราะผู้ที่คิดว่าตนเองทำดีแล้วมักจะเป็นผู้ที่ไม่ค่อยพัฒนาทั้งการแสวงหาความรู้ และรูปแบบการสอน การออกข้อสอบ
3. สนับสนุนกระตุ้นหัวข้อการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ
4. สร้างเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินให้ได้ผลยิ่งขึ้น
5. ปรับปรุงข้อคำถามใหม่
6. ผู้สอนเมื่อประเมินตนเองควรยอมรับและเขียนประเมินไปตามความจริง และคิดว่าเพื่อจะได้เป็นการปรับปรุงในอนาคต

**ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนโดยผู้บังคับบัญชา
ผู้รับผิดชอบฝ่ายวิชาการคณะหรือภาควิชา**

1. ลักษณะของผู้บังคับบัญชาต่างกัน ประเมินผู้สอนคนเดียวกันให้ผลต่างกัน
2. ผู้ประเมินอาจเกรงใจไม่กล้าประเมินแบบตรงไปตรงมาหรือตามความเป็นจริง
3. ผู้ประเมินไม่สามารถติดตาม หรือเข้าไปสังเกตการเรียนการสอนได้ทุกชั่วโมง ทั้งๆ ที่การประเมินน่าจะใช้เวลาสังเกตมากกว่า 1 ชม.
4. เวลาสอนตรงกัน ทำให้การประเมินมีปัญหา
5. ผู้บังคับบัญชามักไม่มีเวลาเข้าประเมินการสอนของอาจารย์ แต่ให้คาดเดาและสอบถามจากนักศึกษา
6. บางข้อประเมินยาก เพราะผู้ประเมินไม่ได้เข้าไปฟังตั้งแต่แรก
7. ผู้บังคับบัญชาไม่ได้เข้าไปสังเกตการสอน หรือการเตรียมการสอนของอาจารย์
8. ไม่เคยทราบผลการประเมินเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ควรมีแนวทางที่แน่นอนที่จะให้ผู้บริหารประเมินอาจารย์ แล้วอาจารย์ผู้สอนควรจะทราบล่วงหน้าก่อน
2. ให้มีหน่วยงานกลางเป็นผู้รับผิดชอบการประเมิน
3. ควรแจ้งผลการประเมินและเกณฑ์ที่ใช้ประเมินให้อาจารย์ผู้สอนทราบ
4. ควรให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งผลการประเมินเป็นลายลักษณ์อักษร แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคน
5. ควรแจ้งเกณฑ์ในการประเมินผลให้อาจารย์ทราบตั้งแต่ต้นเทอม ว่าจะพิจารณาอะไรบ้าง
6. เข้าไปสังเกตการสอนเอง
7. ผู้บังคับบัญชาต้องทำใจเป็นกลางและยุติธรรมที่สุด

3.3 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล จากการสอบถามตัวอย่างอาจารย์ผู้สอน สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลการประเมินการสอนดังนี้

1. ขาดบุคลากร และหน่วยงานที่รับผิดชอบ เนื่องจากบุคลากรที่รับผิดชอบอยู่ก็มีภาระงานสอนมาก ประกอบกับเป็นงานที่ต้องเสียเวลาอย่างมากจะทำให้สอนได้ไม่เต็มที่

2. แบบประมวลผลอ่านยาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการเรียบเรียง เพื่อทำรายงานไม่สามารถสรุปจากการประมวลผลข้อมูลได้ 100%
3. จำนวนของนักศึกษาที่ทำการประเมิน อาจมีผลต่อการประเมิน เช่นในกรณีที่มี % ต่ำ ผลอาจเชื่อถือไม่ได้ หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยความคลาดเคลื่อนอาจสูง
4. การสรุปผลการประเมินในการประมวลผลข้อมูลบอกเฉพาะค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อและค่าเฉลี่ยของแต่ละ Section ถ้าอาจารย์สอนวิชาเดียวกัน แต่ละ Section อาจารย์ต้องหาค่าเฉลี่ยรวมในวิชานั้นๆ เอง อาจารย์บางท่านไม่สามารถสรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยที่ได้มีความหมายอย่างไร

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง
2. มีเกณฑ์ที่เป็นไปตามหลักวิชาการ
3. มีวิธีการประเมินผลอย่างรัดกุม
4. ควรประมวลผลให้ง่าย และมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เรียบเรียงผลการประมวลผลส่งให้อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกคนทุกฝ่ายทราบ
5. ควรมีหน่วยงานกลางทำเรื่องนี้โดยตรง(ทุกคนส่งข้อมูลให้ส่วนกลาง แล้วส่วนกลางทำการประมวลผลโดย computer ส่งกลับคืนให้คณะรับทราบผล
6. นำวิธีการประมวลผลที่เชื่อถือได้มากำหนดเกณฑ์มาตรฐาน
7. ควรมีการอธิบายว่าค่าเฉลี่ยที่ได้ หมายความว่าอย่างไรใช้เกณฑ์ใดในการอธิบายและหาผลสรุปในแต่ละรายวิชาที่อาจารย์สอน

3.4 ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ จากการสอบถามตัวอย่างอาจารย์ผู้สอน สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินการสอนดังนี้

1. การประเมินผลการสอนในรายวิชาที่มีอาจารย์ร่วมสอนหลายท่าน เมื่อทำการประเมินในช่วงปิด course นักศึกษาอาจลืมนักเรียนของอาจารย์ที่ทำการสอนในช่วงต้นเทอมได้ ทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อน
2. การประเมินของนักศึกษาโดยมีอาจารย์ผู้สอนอยู่ในช่วงกระบวนการประเมินไม่น่าจะได้ผลที่แท้จริง
3. แต่ละสาขาวิชา มีธรรมชาติของการเรียนการสอนต่างกันควรใช้แบบประเมินผลที่ต่างกัน

4. รู้สึกเบื่อหน่ายการประเมินผล เพราะแต่ละภาคเรียนต้องทำแบบประเมินผลของหน่วยงาน ทั้งวิชาการ และสนับสนุนวิชาการจำนวนมากมาย
5. อาจารย์ไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการประเมินผลการสอน
6. ทุกคนประเมินไปตามหน้าที่มีใช้เป็นข้อเท็จจริงเสมอไป เปลี่ยนแนวทางการประเมิน ปรส.2 และ ปรส.3 เป็นการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน
7. ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญในการประเมินมากเท่าที่ควร อาจมีสาเหตุมาจาก หลากประการ เช่น วัฒนธรรมองค์กร วิธีการที่ถูกต้อง ประโยชน์ที่ได้รับ
8. ปรส 3 บางครั้งผู้สอนในภาควิชา / คณะ ยังไม่ให้ความสำคัญและประเมินตามขั้นตอน หรือ อาจมีความเกรงใจจึงทำให้ไม่ทราบผลการประเมินที่เป็นข้อเท็จจริง
9. ผลสรุปออกมาเป็นภาพรวม และเป็นเกณฑ์คะแนน ถ้าได้คะแนน ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หัวหน้าภาควิชาควรจะให้คำแนะนำผู้สอนอย่างไร
10. การประเมินผลตนเอง อาจารย์บางท่านประเมินตนเองได้ 5 ทุกข้อ ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้

ซึ่งจากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น อาจารย์ผู้สอนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. จัดให้มีหน่วยงานกลางหรือหน่วยงานอิสระศึกษาข้อแตกต่างของแต่ละสาขาวิชาเพื่อออกแบบสำหรับการประเมินที่มีประสิทธิภาพตรงตามสายงานหรือสาขาวิชาที่ต่างกัน
2. จัดอบรมแนวทางการสอนโดยที่ผู้เรียนมีความสุขและอยากที่จะเรียนในวิชานั้นๆ
3. การประเมินโดย นักศึกษาอาจจะต้องแบ่งการประเมินเมื่ออาจารย์แต่ละท่านสอนจบในแต่ละหัวข้อ และในกรณีที่ประเมินรายวิชาเป็นภาพรวม สามารถทำได้ในช่วงปิด course
4. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินให้มากขึ้น ปรับปรุงกระบวนการให้ถูกต้องมีประสิทธิภาพตามหลักวิชาการ
5. การประมวลผลข้อมูลอาจมีการตั้งเกณฑ์ว่าในหัวข้อประเมิน ถ้าได้เกณฑ์คะแนนต่ำกว่าเท่าใด ถือว่าการประเมินมีปัญหา แล้วให้สรุปผลการสอนของอาจารย์โดยแจ้งข้อมูลที่ถูกประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ ให้อาจารย์ท่านนั้นๆออกมาให้ชัดเจน เพื่อให้มีการนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป
6. ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ควรนำส่วนนี้มาคิด น่าจะเป็นการประเมินที่เป็นลายลักษณ์อักษร
7. ควรทำการประเมินระหว่างภาคการศึกษา

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผล การสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยแพทย์

จากการสอบถามความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอนโดยให้จัดอันดับความสำคัญสามารถนำเสนอผลได้ดังตาราง

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้สอนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอนและอันดับความสำคัญของวัตถุประสงค์การประเมินผลการสอน

วัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอน	อันดับที่					
	1	2	3	4	5	6
ใช้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ	134 (78.8)	23(13 .5)	8 (4.7)	3 (1.8)	1 (0.6)	1 (0.6)
ใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนปกติและขั้นพิเศษ	6 (3.5)	18 (10.6)	30 (17.6)	56 (32.9)	56 (32.9)	4 (2.4)
ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการพัฒนาระบบที่เกื้อหนุนการเรียนการสอน	12 (7.1)	107 (62.9)	33 (19.4)	12 (7.1)	4 (2.4)	2 (1.2)
ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารในการมอบหมายงาน หรือแต่งตั้งตำแหน่งหน้าที่งานให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ	8 (4.7)	12 (7.1)	63 (37.1)	67 (39.4)	20 (11.8)	-
ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่	9 (5.3)	9 (5.3)	34 (20.0)	29 (17.1)	89 (52.4)	-
อื่น ๆ ได้แก่ เพื่อสร้างมาตรฐานในการปฏิบัติงาน / จัดอบรม-สัมมนาเพื่อเพิ่มทักษะให้กับอาจารย์	1 (0.6)	1 (0.6)	2 (1.2)	2 (1.2)	1 (0.6)	163 (95.9)

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอน อันดับที่ 1 คือ ประเมินการสอนเพื่อใช้เป็นข้อมูลเพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 78.8 สำหรับการให้ ความสำคัญเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอน อันดับที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 62.9 เห็นว่าการประเมินผลการสอนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการพัฒนาระบบที่ เกื้อหนุนการเรียนการสอน และส่วนใหญ่การให้ความสำคัญ อันดับที่ 3 คือ ใช้เป็นข้อมูล ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารในการมอบหมายงาน หรือแต่งตั้งตำแหน่งหน้าที่งานให้ เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 37.1

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ ดำเนินการประเมินผลการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ ผลการสำรวจสรุปได้ดังตาราง

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้สอนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ทำหน้าที่ รับผิดชอบในการประเมินผลการสอนของอาจารย์

ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการประเมินผลการสอน ของอาจารย์	จำนวน	ร้อยละ
คณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนอาจารย์ในแต่ละคณะ	75	44.1
คณะกรรมการกลางระดับคณะซึ่งประกอบด้วยตัวแทน อาจารย์ในแต่ละภาควิชา	72	42.4
คณะกรรมการกลางระดับภาควิชาซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนอาจารย์ในภาควิชา	64	37.6
อื่น ๆ ได้แก่ ให้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ หรือ ให้เป็น คณะกรรมการกลางที่มีพื้นฐานความรู้เรื่องการเรียนการ สอนและเป็นผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนของอาจารย์	22	12.9

จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 44.1 เห็นว่าการ ประเมินผลการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการกลางระดับ มหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วยตัวแทนอาจารย์ในแต่ละคณะ

สำหรับหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัยในการ
ดำเนินการประเมินผลการสอนของอาจารย์ ผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์
ผู้สอนสรุปได้ดังตาราง

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้สอนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่
ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัยในการประเมินผลการสอน

หน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลาง ระดับมหาวิทยาลัยในการประเมินผลการสอน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้พัฒนากระบวนการและวิธีการประเมินผลการสอน ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและนโยบายของ มหาวิทยาลัย	123	72.4
เป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับคณะกรรมการ กลางระดับคณะทุกคณะ	111	65.3
เป็นผู้สร้างและพัฒนาแบบฟอร์มการประเมินผลที่เป็น แกนกลางสำหรับทุกคณะ	118	69.4
ประมวลผลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	118	69.4
ควบคุมมาตรฐานและเกณฑ์การตัดสินใจ	90	52.9
อื่น ๆ ได้แก่ ให้ทำหน้าที่ทุกอย่างที่เกี่ยวกับการ ประเมินผลการสอนของอาจารย์	4	2.4

จากตาราง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 72.4 เห็นว่า
คณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัยมีหน้าที่เป็นผู้พัฒนากระบวนการและวิธีการประเมินผล
การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและนโยบายของมหาวิทยาลัย และรองลงมาร้อยละ 69.4
ให้คณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ เป็นผู้สร้างและพัฒนาแบบฟอร์มการ
ประเมินผลที่เป็นแกนกลางสำหรับทุกคณะ และประมวลผลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับคณะในการดำเนินการประเมินผลการสอนของอาจารย์ ผลการสำรวจสรุปได้ดังตาราง

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้สอนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับคณะในการประเมินผลการสอน

หน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับคณะในการประเมินผลการสอน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้ประสานงานร่วมกับคณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัย	138	81.2
ปฏิบัติตามนโยบายการประเมินผลการสอนของมหาวิทยาลัย	99	58.2
สร้างและพัฒนาแบบฟอร์มการประเมินผลอาจารย์ในส่วนที่เป็นรายวิชาเฉพาะของคณะ	97	57.1
เป็นผู้ประสานงานการรวบรวมข้อมูลแบบประเมินผลภายในคณะ	105	61.8
อื่นๆ ได้แก่ ให้ใช้ผู้ประเมินระดับกลางของมหาวิทยาลัยเท่านั้น	4	2.4

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 81.2 เห็นว่าคณะกรรมการกลางระดับคณะมีหน้าที่เป็นผู้ประสานงานร่วมกับคณะกรรมการกลางระดับมหาวิทยาลัย และรองลงมาร้อยละ 61.8 เป็นผู้ประสานงานการรวบรวมข้อมูลแบบประเมินผลภายในคณะ

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับภาควิชาในการดำเนินการประเมินผลการสอนของอาจารย์ ผลการสำรวจสรุปได้ดังตาราง

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้สอนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับภาควิชาในการประเมินผลการสอน

หน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางระดับภาควิชาในการประเมินผลการสอน	จำนวน	ร้อยละ
ทำการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในภาควิชา	124	72.9
รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในภาควิชา	113	66.5
ส่งผลการประเมินผ่านคณะกรรมการกลางระดับคณะ	38	57.6
อื่น ๆ ได้แก่ เป็นผู้ประสานงานร่วมกับคณะกรรมการกลางระดับคณะ	7	4.1

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 72.9 เห็นว่าคณะกรรมการกลางระดับภาควิชาที่มีหน้าที่เป็นผู้ทำการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในภาควิชา และรองลงมาร้อยละ 66.5 เป็นผู้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในภาควิชา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ

1. การประเมินผลการสอนเป็นเพียงเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ในการประเมินผลการสอนของอาจารย์ ดังนั้นไม่ควรนำผลการประเมิน ดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือน เพราะการประเมินดังกล่าวมีบางส่วนที่เชื่อถือไม่ได้
2. ผู้รับการประเมินควรทราบรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน
3. ควรติดตามผลการประเมิน เพื่อช่วยให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเองและปรับปรุงการสอนให้มีความน่าสนใจ มีความทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
4. การประเมินผลการสอนโดยอิงความยุติธรรม โปร่งใส สามารถให้อาจารย์ตรวจสอบได้

5. ควรมีคณะกรรมการกลางของคณะเป็นผู้ดำเนินการประเมินเท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการอาจมาจากแต่ละภาคที่ไม่ใช่หัวหน้าภาคโดยตำแหน่งเท่านั้น
6. การประเมินการสอนบางครั้งก็ไม่สามารถปรับปรุงในบางส่วนได้ หากจะใช้ผลการประเมินการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลงานของอาจารย์ ควรมีการศึกษาว่าจะนำผลการประเมินมาใช้เป็นคะแนน อ้างอิงในการให้สัดส่วนเท่าใดบ้างจึงจะเหมาะสม
7. ถ้าเป็นไปได้ควรใช้วิธีที่ไม่ต้องเกิดความยุ่งยากในกระบวนการและไม่เสียเวลาในการจัดการมากนัก แบบฟอร์มไม่ควรเยอะ และควรมีคณะกรรมการกลางที่จะคอยอำนวยความสะดวกและจัดการกับการประเมินผลการสอนนี้
8. ประเมินผ่านระบบ e-learning
9. การประเมินแต่ละครั้งต้องมีการแจ้งผลการประเมินไปยังผู้ถูกประเมินโดยตรง ไม่ควรเป็นความลับ
10. สำหรับการประเมิน ปรส.3 น่าจะทบทวนให้มีคณะกรรมการที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาควิชา ซึ่งถือว่าเป็นกลางอย่างแท้จริง และมีพื้นฐานด้านการเรียนการสอนเป็นอย่างดีเพียงพอแล้ว
11. ควรจัดอบรมสัมมนาเรื่องการประเมินผลการสอนแก่คณาจารย์ เพื่อสร้างความเข้าใจและเสนอแนะวิธีการประเมินให้ได้ผลร่วมกันซึ่งไม่ใช่มาจากฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัยฝ่ายเดียว
12. ควรปรับปรุงแบบประเมินผลให้ถูกต้องตามหลักการสร้างเครื่องมือ ควรพัฒนาแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับลักษณะของแต่ละวิชา